

Ontslag van professor Thevissen: interviews met de Protagonisten

De afgelopen tien dagen was de VUB in de ban van één naam: Frank Thevissen. De bekendmaking van zijn ontslag deed een onwaarschijnlijke hoeveelheid stof opwaaien en het ziet er naar uit dat het nog een aanzienlijke tijd zal duren eer alles weer is neergedaald. Veel is nog onduidelijk. Dit is ook de reden waarom *De Moeial* zich voorlopig nog onthoudt van verder commentaar. De komende tijd zal de redactie zich verder in de zaak verdiepen. Wel stelt *De Moeial* nu al grote vraagtekens bij de wijze waarop het ontslag van professor Thevissen tot stand is gekomen en is afgehandeld. Verder kunnen we al vaststellen dat de kwestie een

blamage is voor de VUB die niet alleen de instelling zelf, maar ook de studenten – en dan vooral de studenten communicatiewetenschappen die hun Campagnepresentaties in grote mate afgeslankt zien worden – ernstig treft. Willem Frederik Hermans' *Onder Professoren* valt in het niet bij de feiten die nu al boven water zijn gekomen.

We moeten vooral niet de fout maken om ons blind te staren op deze zaak – wat evenwel niets afdoet aan de ernst van de situatie, namelijk dat professor Thevissen op straat is gezet. De hele zaak dient dan ook in een bredere context gezien te worden; het belang van kwalitatief en inventief onderwijs

staat op het spel. Hier zal de discussie de komende maanden dan ook over moeten gaan. Zoals professor Elias zegt: *“de vrije opstandige gedachte bestaat niet meer. De woordjes van Poincaré worden afgerammeld zoals een onzever, maar men past ze niet toe.”* Een inhoudelijke discussie over de manier waarop onderwijs gegeven moet worden is een logische dialectiek in reactie op de verzakelijking die het onderwijs de afgelopen decennia heeft ondergaan.

Chronologie van de gebeurtenissen:

- 16/02: *De Morgen*, *De Tijd*, *HLN* en *De Standaard* berichten dat professor Thevissen op 1 maart

ontslagen zal worden. Ondertussen is er ook een digitale petitie opgestart door Johan Sanctorum, voormalig prof aan de VUB.

- 19/02: Interview met prof. Thevissen in *De Standaard*
- 20/02, 17u45: De vakgroep communicatiewetenschappen, rector Van Camp en vicerector Onderwijs 'S Jegers geven in een infosessie uitleg aan studenten die les hebben van prof. Thevissen.

- 21/02: In *Terzake* is professor Thevissen te gast. Rector Van Camp wordt op de campus enkele vragen gesteld. Hij reageert bitsig.

- 22/02, 11u: Persconferentie van prof. Thevissen.
- 26/02: Opiniestuk van prof. Thevissen in *De Standaard*.

Rector Van Camp

De Moeial: Op de persconferentie van professor Thevissen zei hij “dit is nog maar het voorgerecht”; hij beloofde ook al een boek over de kwestie te gaan schrijven. Hebt u schrik voor wat er naar boven komt?

Rector Van Camp: Ik heb helemaal geen schrik voor wat dan ook. Ik ben een voorstander van transparantie en kwaliteitszorg. Dat is een continue bezorgdheid om te verbeteren; van infrastructuur tot professoren en lessen.

Ik ben de eerste om te zeggen dat niet alles perfect is, maar wat wel heel belangrijk is: bij de evaluatie volgt men niet enkel de reglementen, maar vooral wordt de inhoud van een dossier onderzocht. De motivatie voor een beslissing na evaluatie is verplicht. Elke persoon die geëvalueerd wordt, heeft daarbij het recht om zijn dossier in te kijken en de motivatie te lezen. Die persoon kan beslissen om in beroep te gaan tegen de beslissing. Hij kan zich op dat ogenblik laten bijstaan door een raadsman. Als dat beroep wordt verworpen en de Raad van Bestuur de beslissing bekrachtigd, heeft de persoon altijd nog de mogelijkheid om naar de rechtbank te stappen. Ik heb dan ook helemaal geen schrik van wat er naar boven zou komen, want er is helemaal niets te verbergen.

Juist een van de verwijten die professor Thevissen maakt, is het gebrek aan transparantie. Met name over de klachten die hij heeft ingediend tussen 2005 en 2007, waarmee niets is gedaan.

Ten eerste: over het persoonlijke dossier van de heer Thevissen wens ik niets te zeggen. Hij heeft zijn rechten en ik wens de privacy van zijn dossier in een interview niet te schenden. Heel zijn dossier en evaluatie is natuurlijk beschikbaar voor hem en zijn eventuele raadsman. Ik wil daar wel een ding aan toevoegen: op een bepaald ogenblik heeft de heer Thevissen ook een klacht tegen studenten ingediend. Nadien is er een klacht van een student tegen hem geweest. Van de klacht die hij had gemaakt tegen studenten is een tuchtprocedure gekomen. Zijn klacht is vervolgens niet-ontvankelijk verklaard door de tuchtcommissie. Het is dus niet waar dat we niet naar zijn klachten hebben geluisterd.

Ten tweede: na de eerste negatieve evaluatie heeft een beroepsprocedure de rechtmatigheid en de regelmatigheid van de procedure bekrachtigd, en daarmee zijn beroep verworpen. Vervolgens hebben we hem een verbeteringstraject voorgesteld. Hierin is voorgesteld om hem gedurende twee jaar vrij te stellen van een aantal onderwijstaken, waardoor hij meer accenten kon leggen op een verbetering van de negatieve aspecten in het evaluatiedossier. Hij heeft dat niet willen ondertekenen maar wel onze voorstellen feitelijk aanvaard.

Het is geen verplichting om dat te ondertekenen?

Nee, dat is hij niet verplicht. We zijn wel verplicht een haalbaar verbeteringstraject voor te stellen. Dat was in samenspraak met hem, maar hij heeft dat niet willen tekenen. Hij heeft ook geen tegenvoorstellen gemaakt.

Wat mij verwondert is dat er één prof ontslagen wordt – iets dat zo goed als nooit gebeurt – en dat professor Thevissen dat is. Is hij nu echt de slechtste prof/onderzoeker van de VUB?

Het overgrote deel van de professoren heeft een positieve evaluatie. En gelukkig maar, want dat betekent dat onze professoren wel voldoen aan de normen die aan zulke aanstelling verbonden zijn. Maar er zijn in de loop van de zes jaar dat het evaluatiestelsel in voege is, enkele ondermaatse en zelfs negatieve evaluaties geweest. De stap die dan volgt, is altijd een gesprek met de betrokkene dat leidt tot een voorstel op basis van een verbeteringstraject of een aangepaste herschikking van de opdracht. Een tweede negatieve evaluatie is echter nooit eerder voorgekomen. Een tweede negatieve evaluatie leidt decretaal naar een ontslag.

Ik wil ook wijzen op het feit dat elke universiteit in Vlaanderen verplicht is een evaluatie procedure voor het ZAP te organiseren. Het decreet legt dit

op en ook de gevolgen van een tweede negatieve evaluatie. De Raad van Bestuur van de VUB heeft daarop een intern reglement goedgekeurd dat heel de procedure vastlegt. De belangrijkste reden van elke evaluatie is de kwaliteit van de geleverde werkzaamheden hoog te houden en indien nodig te verbeteren. Een evaluatie procedure is op zich niet bedoeld om mensen te ontslaan. De evaluatie is gebaseerd op een inschatting van de kwaliteiten binnen de drie academische deelopdrachten van het ZAP: onderzoek, onderwijs en dienstbetoon. Grofweg kan men stellen dat indien een ZAP lid in twee van de drie deelaspecten onvoldoende scoort een negatieve evaluatie volgt. Vandaar het belang van een verbetertraject na een eerste negatieve evaluatie.

Op de persconferentie citeerde professor Thevissen een aantal brieven die hij had gekregen naar aanleiding van de Campagnepresentaties. Rik Van Aerscht, oud-voorzitter van de Raad van Bestuur, en Rosette S'Jegers, vicerector Onderwijs, noemden het initiatief een toonbeeld van goed onderwijs. Wat voor commentaren kan men dan hebben op de presentaties?

Ik heb zelf, in het begin van mijn rectorcarrière, nog in de jury gezeten. Ik vond het een opmerkelijk event dat tegelijkertijd een positieve weerklank had naar de buitenwereld. Ik heb wel vastgesteld dat er over de jaren heen veel problemen werden gesignaleerd, die te maken hadden met de plaats van dit event in het onderwijsprogramma en de evaluatie van de studenten. Het event moet dus wel op zijn juiste plaats gezet worden in het onderwijscurriculum en niet verward worden met de Bacheloropdracht in de afstudeerichting marketing, waarbij alle studenten rond een specifiek

thema een marketing voorstel dienen uit te werken. Een achttal voorstellen worden dan geselecteerd om als marketingcampagne uitgewerkt te worden in het kader van dit event.

U zegt dat er verschillende klachten waren over professor Thevissen. Hij zegt dat die klachten nooit zijn geverifieerd of met hem zijn besproken.

Ik heb daarjuist maar over één klacht gesproken die tot een tuchtprocedure heeft geleid. In het algemeen gaan de meeste klachten nooit zover. De normale stap van een klacht is dat de ombudsman/vrouw wordt ingeschakeld. Er wordt dan overlegd met de professor en de student die een klacht indient. Meestal wordt de vakgroep daar ook bij ingeschakeld.

Natuurlijk; als je een gesprek wilt organiseren, moet je mensen hebben die een gesprek met elkaar kunnen voeren. De voorwaarde voor een gesprek

is dat je naar elkaar luistert. Als de ombudsman er niet uitgeraakt, dan gaat het naar een hoger niveau. Dat betekent de decaan en eventueel het rectoraat. Indien men er niet uitgeraakt of er redenen toe zijn, wordt de tuchtcommissie ingeschakeld. Bij ontvankelijkheid van een klacht, volgt dan een tuchtprocedure. In deze zaak heb ik tijdens mijn rectoraat verschillende keren trachten te bemiddelen. Soms met iedereen erbij, dikwijls met hem alleen. Dat we geen moeite hebben gedaan om oplossingen te zoeken, is onjuist.

De evaluatie is er om de kwaliteit te verhogen. Het is echter moeilijk vol te houden om te zeggen dat het ontslaan van een professor midden in het jaar kwaliteitsverhogend werkt. Studenten zien hun prof wegvallen en worden ook nog eens lang in het ongewisse gehouden.

Ook daar zit je vast aan reglementen, opgelegd door het universiteitsdecreet, die legale gevolgen hebben. Er is een hele reeks vastgelegde data, die trouwens door de Raad van Bestuur bekrachtigd wordt: de datum van indiening van het dossier, de goedkeuring door de faculteit van de voorstellen van de evaluatiecommissie, de adviezen van de senaat, de beslissing van de Raad van Bestuur, de tijd voor beroep aan te tekenen, etc.. Door het gewicht van de beslissing kan men onmogelijk laks zijn in de procedureafwerking. Hierdoor komt het dat de tweede negatieve evaluatie van de heer Thevissen in december door de Raad van Bestuur werd bekrachtigd, maar dat men eerst een eventuele beroepsprocedure moest afwachten vooraleer de beslissing tot ontslag kon genomen worden.

En professor Thevissen is niet in beroep gegaan? Nee, maar we moesten wel wachten tot de laatste dag dat hij in beroep kon gaan. Pas dan konden we

het besluit tot ontslag nemen. En dat kon alleen op een Bestuurscollege waarvoor de vergaderagenda al lang vooraf vastgelegd was. Tenslotte is er ook het positief advies van de regeringscommissaris (waarnemer van de Minister van Onderwijs, red.) nodig vooraleer een besluit in werking kan treden. Het is dus inderdaad spijtig voor het onderwijs dat we slechts na het begin van de tweede semester de vakgroep hebben kunnen op de hoogte stellen. Ondertussen heeft de vakgroep een voorstel tot organisatie van het onderwijs uitgewerkt en beproven met de betrokken studenten. Behalve het “event” zelf gaat alles normaal door. Ik geef toe dat het administratieve van de zaak het onderwijs niet ten goede komt. Ik had het veel liever in juni willen afronden.

U benadrukte in *Terzake* dat machten uit de politiek of uit de loge geen druk hebben uitgeoefend. Daar blijft u bij?

Ik vind het eerlijk gezegd schandelijk zo iets te beweren. Er is niets “gratuiteer” dan dit in de media te lanceren. Dit is voeding geven aan populisme, goed beseffend dat de bewering belangrijker is dan de eventuele bewijzen.

In deze universiteit is er een grote diversiteit aan mensen met verschillende politieke meningen en levensbeschouwingen. De universiteit dankt zijn identiteit aan het principe van het vrij onderzoek, wat in se betekent dat men vanuit een niet dogmatisch denken, gestoeld op de reden, continu zijn eigen mening vormt maar ook in vraag stelt.

Ik twijfel er niet aan dat heel wat leden van onze universitaire gemeenschap lid zijn van allerlei politieke en andere bewegingen. Ik vind dat zelfs goed, want dat betekent dat de universitaire gemeenschap een weerslag is van een democratische samenleving.

Om terug te komen tot uw vraag. Hoe zou één partij of beweging zoals de loge dan al de mensen – en ik schat dat het er ongeveer een 100 tal zijn – betrokken bij het evaluatieproces unaniem kunnen verplichten dezelfde beslissing te laten nemen?

In mijn acht jaar rectoraat heb ik nooit van wie dan ook enige “opdracht” gekregen om wat dan ook uit te voeren, decreten niet te na gesproken natuurlijk. Indien dit ooit zou gebeurd zijn, dan zou ik de eerste geweest zijn om dit openlijk aan te klagen. Academische vrijheid is het hoogste goed aan elke universiteit en zeker aan deze universiteit. Maar elke vrijheid kan maar gedijen als er rechten en plichten aan gekoppeld zijn. Zo ook voor de academische vrijheid.

Zie achterzijde voor een interview met professor Thevissen en een reactie van professor Elias.

Professor Thevissen

Op de persconferentie kondigde u een boek aan. Rector Van Camp heeft gezegd dat hij geen schrik heeft voor wat er komen zal. Waar zou hij volgens u wel schrik voor moeten hebben?

Professors Thevissen: Voor de waarheid natuurlijk. Voor *the facts and the figures*. Het is *window dressing* waar de VUB aan doet; flagrante schendingen van de rechten van het individu, roekeloosheid, ongelijkheid gecamoufleerd door te zeggen dat alles volgens formele procedures is gebeurd. Een journalist heeft mij verteld dat er een speciale constructie is opgezet om Frank Thevissen te *killen*. Ik word gewoonweg gebroodroofd.

U zegt dat Els Witte daar zelfs al mee bezig was. In een informeel stuk van Els Witte [voormalig rector, red.] uit 2000 [in het bezit van de redactie] staan verschillende pistes om het 'probleem Thevissen' op te lossen. Dat was een solonummer van haar, buiten elke officiële procedure om. Een van haar 'oplossingen' was 'het vertrek van Thevissen', waarbij de voorkeur uitging naar 'hij kiest zelf te vertrekken'. Een andere oplossing was mij te ontslaan, maar 'juridisch is dat erg moeilijk en bovendien gaat de mediathieke Thevissen de VUB bij zo'n incident de VUB schade toebrengen'.

Bij de bespreking met Els Witte werd ik gevorderd op het rectoraat aan een lange tafel: Els Witte aan het einde, geflankeerd door Prof. P. Frantzen en Prof. M. Weyemberg [de leden van de adviescommissie, red.]. Ik moest helemaal aan het einde van de tafel gaan zitten. Stel je de intimiderende setting eens voor. Els Witte weigerde me zelfs een hand te geven. Al sinds 2000 is men bezig een scenario te ontwikkelen om mij buiten te werken. Bij gebrek aan elementen, gaat men elementen verzinnen.

Maar uw tweede evaluatie was weer negatief. Waarom bent u toen niet in beroep gegaan?

Ik mocht mijn evaluatieverslag op woensdag inkijken. Ik wist nog niets van de uitkomst, maar die stond eigenlijk al in de sterren geschreven. Ik kreeg dan vijf bladzijden [in het bezit van de redactie] en ik las dat met stijgende verbazing: "het onderwijs is goed, maar er zijn klachten". Verdedig u dan maar eens tegen anonieme klachten! Dat zijn nazipraktijken. Ik heb dan ook klachten ingediend in verband met pesten op het werk en het aanzetten tot indienen van anonieme klachten door collega's uit de vakgroep. Ik heb ze aangetekend verstuurd, maar er is nooit een procedure van gekomen.

Terug naar het evaluatieverslag. Ik lees dat dus en word er onpasselijk van. Tot de laatste zin: 'daarom meent de commissie geen andere keuze te hebben dan hem een onvoldoende te geven'. Dit is goor en vunzig! Ik maak een afspraak met Van Bendegem [Decaan Letteren en Wijsbegeerte, red.] op vrijdag. Teneergeslagen kom ik zijn kantoor in. Hij zit daar achterovergeleund met een boekje en een pen, en zegt: "Zegt u maar." Dat zijn toestanden van een Chinees tribunaal! Ik ga iets zeggen, maar

wat gaat hij noteren? Ik stond op het punt om te breken en ik zeg hem: "Jean Paul, kom nou. Als mensen onder elkaar; wat vind je van mijn dossier?". Hij is een van de weinigen die weet dat ik al jaren tot op het bot gepest word door mijn vakgroep en hij antwoordt: "Ik kan niet ontkennen dat er druk van boven is." [Prof. Van Bendegem ontkent dat het hier gaat om politieke of loge-gelateerde druk. Volgens hem dient zijn opmerking geïnterpreteerd te worden als 'overleg met de hogere organen van de VUB: het Bestuurscollege en de Raad van Bestuur', red.]. Ik zeg: "Jean Paul, het kost me dagen om me te verdedigen. Je weet dat dit een schijnproces van een schijnheilige en politiek gecorrumpeerde Van Camp is." Toen heb ik tot maandagochtend de tijd gekregen om mijn weerwoord te schrijven. Mijn denken was vertroebeld, en ik heb mijn verweer maar ten dele afgekregen. Ik ben ervan overtuigd dat mijn weerwoord op het Bestuurscollege niet eens is voorgelezen. Daarna was het de kerstperiode, en zei ik tegen mezelf dat het verdicht toch al getekend was.

Ik ben door deze gang van zaken zwaar teleurgesteld in Van Bendegem. U moet weten dat ik altijd veel appreciatie heb gehad voor de man, maar ik kan je al wel een titel van een hoofdstuk in mijn boek geven: 'Van de slimste mens naar de slapste mens.' Zo teleurgesteld ben ik in deze man. Deze crisis heeft me in ieder geval één ding geleerd: je maakt een onderscheid tussen het crapule, de lafaards en de echte authentieke en goede mensen.

De evaluatie steunt op drie pijlers: onderzoek, onderwijs en uitstraling. Waren ze bij u alledrie negatief?

Ja. Maar ondertussen krijg ik wel mails van studenten van twintig jaar geleden die zeggen: "wij herinneren alleen u nog van de VUB". Ik heb nog geen enkele haatmail gekregen. Ik hoorde laatst het gerucht dat ik studenten intimideerde opdat ze fanmail schrijven. Weer van die groteske onzin, want ik moet daar niet eens moeite voor doen; ze schrijven vanzelf, met honderden.

Wat betreft onderwijs krijg ik jaarlijks positieve reacties. En niet van de minsten: Rik Van Aerschot [voormalig voorzitter van de Raad van Bestuur, red.], Rosette 's Jegers [vicerector Onderwijs], en zelfs van Els Witte. Ook Benjamin Van Camp heeft nog lovende woorden voor mijn Campagnepresentaties overgehad, afgedrukt in De Financieel-Economische Tijd. Welke prof communicatiewetenschappen kan deze portfolio op onderwijs voorleggen [legt bundel van zo'n 50 pagina's op tafel]? Binnen de vakgroep daag ik ze uit. Ik loof een miljoen uit voor wie gelijkaardige referenties inzake onderwijs kan voorleggen.

Natuurlijk had ik meer onderzoekspublicaties kunnen hebben. Als ik dezelfde ondersteuning zou hebben gekregen als mijn collega's dan zou ik een veelvoud aan boeken hebben kunnen schrijven. Maar in mijn evaluatie zegt men er bijvoorbeeld niet bij dat ik in die periode van 2 jaar, quasi een volledig semester ernstig ziek ben geweest en dat het "succesvolle en aantrekkelijk profiel strategische bedrijfscommunicatie en marketing" – althans dat was de appreciatie van de visitatiecommissie tijdens de eerste, mondelinge

rapportering – in die periode met een 0.2 mandaat werd ondersteund, dan weer een semester niet werd ondersteund en dan weer een semester met een 0.5 mandaat werd ondersteund.

Mijn internationale wetenschappelijke artikels in peer-review tijdschriften... dat kan veel beter. Maar daar staat heel veel tegenover en bovendien doe ik alles alleen. Ik ben trouwens zelf peer-reviewer van een aantal wetenschappelijke tijdschriften. Ik kan het niveau van mijn vakgroeps-genoten tien maal overstijgen. Mijn vakgroeps-genoten zijn natuurlijk zo afgunstig als de pest, omdat niemand de competentie heeft voor zo'n project als de VUB-campagnepresentaties. Dat blijkt ook; Van Camp komt de studenten sussen: de VUB-campagnepresentaties waar ik 10 jaar know-how in geïnvesteerd wordt zijn inmiddels een begrip in Vlaanderen. Nu doekt men dat parade-paardje van de communicatiewetenschappen in een week tijd op en sust men de studenten dat ze minder moeten doen, maar meer punten zullen krijgen. Walgelijk.

Ook mijn uitstraling was niet in orde; ik kwam té veel in de media. Er wordt in mijn negatieve evaluatie gesproken van een 'indrukwekkend aantal columns in kranten en weekbladen', en mijn toegenomen aanwezigheid in de pers was juist een argument om mijn uitstraling negatief te evalueren.

Gedurende 10 jaar heb ik zeven dagen op zeven, 16 uur per dag voor de VUB gewerkt. En dat moet je niet doen voor het geld, he. Er moet een reiniging komen van alle troep die er onder Van Camp is binnengeslopen. Die ranzige VUB die Van Camp er – althans binnen de vakgroep communicatiewetenschappen - van heeft gemaakt...

Vindt u dat onconventioneel onderwijs niet genoeg in rekenschap wordt gebracht bij de evaluatie?

Ja, dat gaat nu over de onzin van regeltjes van grijze muizen: papers moeten zoveel woorden hebben - anders krijgen studenten punten afgetrokken-, geschreven in verdana 9, regelafstand 1,5... Godverdomme! Ban dit soort idiotieën aan universiteiten: ontwikkel talent, stimuleer creativiteit, geef de studenten uitdagingen, in plaats van ze te paaien met middelmatigheid.

Steek je in Vlaanderen je hoofd boven het maaiveld, dan moet je kop er af. Daarom ben ik ook zo kwaad op Frank Vandebroucke; die laffe attitude van 'we doen het met een maatje minder' en 'we leggen de lat lager' onder het mom van gelijke kansen. Dat is een regelrechte inflatie van het diploma. Er lopen proffen rond die totaal incompetent of dronken zijn, die vrouwen lastigvallen... Die krijgen promoties en ik word ontslagen.

U zei op de persconferentie dat rector Van Camp een obsessie met u heeft.

Inderdaad. Ik zal je een voorbeeld geven. In 2002 had ik een arbeidsongeval. Het was al laat en de liften waren reeds non-actief, dus nam ik de trap. Het licht ging plots uit en toen ben ik gestruikeld en heb ik mijn linkerarm verzwikt. Ik ben toen onmiddellijk naar spoedgevallen gegaan, maar ik kon pas de volgende ochtend geopereerd worden. Mijn vrouw heeft toen de vakgroep en de faculteit op de hoogte gebracht. Normaal had ik zes weken ziekteverlof. Ik had die dag echter een afspraak voor de VUB-campagnepresentaties; er kwam namelijk een gastdocent spreken. Ik ben dan ook regelrecht van de operatietafel per taxi naar de VUB gegaan – tegen het doktersadvies in. Toen ik twee uur te laat de aula binnenkwam, werd ik door de studenten met een applaus ontvangen. Diezelfde week kreeg ik een brief van 'baron' Benjamin Van Camp waarin hij opheldering vraagt over mijn afwezigheid bij een andere les. Ik antwoord dat ik een arbeidsongeval had gehad. Hij was hiervan niet op de hoogte, maar hield mij nog steeds verantwoordelijk voor het niet-verwittigen van enkele studenten die 'zonder reden een verre verplaatsing hadden gedaan.' [brief van Van Camp in het bezit van de redactie]. Dit is gewoon obsessie; hij houdt zich bezig met splinters in de balk. En deze obsessie rector probeert mij er nog de schuld van te geven ook!

In hoeverre zit de loge achter dit hele verhaal, volgens u?

'De' loge bestaat niet, 'de' VLD bestaat niet, zelfs 'de' VUB bestaat niet. Het gaat allemaal om individuen en informele netwerken. Na mijn optreden bij *Terzake* had ik verwacht dat de pers massaal naar de persconferentie van vrijdag zou komen. Ik wilde open kaart spelen; alle documenten, portfolio's en correspondenties waren beschikbaar voor de pers, ook al is dat nog maar het topje van de ijsberg. Niemand heeft ook maar de moeite genomen om dat materiaal te bekijken. Terwijl het laat zien dat ik kan bewijzen wat ik zeg. Natuurlijk, de informele *networking* kun je niet bewijzen. Dat is nu eenmaal de eigenschap daarvan. Ik krijg daar genoeg aanwijzingen van, maar dat gebeurt allemaal in obscure hoekjes... Wel is mij door de vorige vakgroepvoorzitter, Prof. dr. Caroline Pauwels gezegd: "Als wij het willen, zijn wij in staat om u heel snel te ruïneren." [de redactie heeft getracht bevestiging of ontkrachting van prof. Pauwels te krijgen, maar dit is niet tijdig gelukt]. Van vrienden uit de loge hoor ik dergelijke verhalen [laat een sms van een notoir logelid zien met de tekst 'zoek legal advice. be prepared. be one step ahead']. Vandaar mijn nood aan persoonlijke bescherming.

Ik heb niets te verbergen. Ik sta open voor een dialoog met Van Camp of met Vandebroucke, maar ze willen of durven niet. Dat zegt genoeg. Benjamin Van Camp heeft in acht jaar tijd de blinde willekeur op de VUB geïnstalleerd. Mijn geval toont aan dat een 'eigenzinnige academicus' met een mening, een visie, niet langer meer beschermd is aan de Vrije Universiteit Brussel, en dat omwille van de verregaande politieke inmenging die mensen gebroodroofd kunnen worden.

Onderstaande vragen hebben wij via e-mail aan enkele relevante personen gestuurd; professor Elias (onder-tekenaar van de petitie) antwoordde als enige. Hieronder zijn visie op de zaak.

De Moel: Was er een verzuurde relatie tussen professor Thevissen en de Vakgroep? Zo ja, wat waren hiervoor de redenen?

Prof. Dr. Willem Elias (Vice Decaan Psychologie en Educatiewetenschappen): Ik zou het niet weten. Ik ken prof. Thevissen als een vriendelijk, minzaam man. Maar ik zag hem maar sporadisch eens op het werk. Misschien was hij wel een stijfhoofd binnen zijn vakgroep en is hij de oorzaak van de verhoging van de zuurtegraad. Maar is dat een reden om iemand te ontslaan?

Acht u het waarschijnlijk dat er, zoals professor Thevissen in De Standaard van 19/02 beweert, 'druk van boven' was dat tot zijn ontslag heeft geleid?

Eerlijk gezegd denk ik dat niet. Ik geloof niet dat onze rector rancuneus is of dat hij zo ver zou gaan dat hij autocratisch iemand zou doen ontslaan. Hij is wel iemand die er korte metten mee maakt en voor de korte pijn kiest. 'Zachte heelmesters maken lelijke littekens', zou zijn spreuk kunnen zijn. Ik denk dat men best de verklaring niet zoekt in 'druk van boven'. Ik hoor ook al eens dat de loge er zou mee gemoed zijn. Veel te simpel vermoeden. De loge heeft andere dingen te doen, of liever, ze doet niets. Men zal geen gezicht vinden

die de verantwoordelijkheid draagt. Thevissen vindt geen bakkes om op te slaan. Dat is wat mij vandaag zo verontst. We zitten in een systeem waar niemand nog verantwoordelijkheid neemt. Alles gaat via commissies. En voor je het weet staat iemand op straat. Wat me stoort is dat de VUB op kousenvoeten zeer rechts en conservatief geworden is. Ik bedoel daarmee dat de vrijzinnigheid, en zeker de vrije gedachte, niets meer betekent aan de VUB. Binnen de officiële vrijzinnigheid bestaat de VUB nog wel. Alhoewel, waar gaan we naartoe als we een calotin moeten aanstellen omdat hij 2 A1 artikelen meer heeft dan een vrijzinnige? Maar de vrije opstandige gedachte bestaat niet meer. De woorden van Poincaré worden afgerammeld zoals een onzeverader, maar men past ze niet toe. Mei '68 is lang vergeten. De woorden van Marcuse over de verstandige domheid en de repressieve tolerantie zijn enkel nog uit het hoofd te leren geschiedenis van de filosofie. Men beseft niet dat het huidige repressiesysteem dat men kwaliteitszorg noemt een soort nieuwe kerkelijke orde is. Een grote conformisering. De output moet meetbaar zijn en passen in vaste rubrieken. Als dat niet lukt is er de biecht, een functioneringsgesprek op basis van zelf-evaluatie. Als penitentie moet men een plan maken van de verbeteringsacties. Wie toch niet naar de pijpen danst, moet naar de hel: ontslag.

Waar is de cultuur van de vrijegeest? Boven mijn bed hangt de uitspraak van Prof. Jean-Paul Van Bendegem: de gezondheid van de maatschappij kan men meten aan hoe ze omgaat met dwarsliggers.

Ik leer aan mijn agogen het "sapere aude" van Kant, durf te denken. En ik zeg hun dat de intellectuelen die ze verondersteld zijn te worden, niet zo maar boekenwormen zijn, maar mensen die een verantwoordelijkheid nemen, zoals Zola met zijn "J'accuse". Wie doet dat nog? Niet het Vlaams Belang is het gevaar. Dat is zicht- en hoorbaar, maar de sluipende verbraving van de kritische geesten: danamiem ontslag, geen 1 tegenstem, toch. Waarom, daarom.

Waarom moest het ontslag op deze manier - midden in het jaar en in het openbaar-plaatsvinden en kon professor Thevissen niet het jaar afmaken? Vanwaar de hoogdringendheid? De hoogdringendheid behoort bij het repressieve van de beslissing. Men kan moeilijk een collega laten ontslaan en nog zes maand gezellig koffie drinken samen.

Hebt u nog verdere opmerkingen bij het ontslag van professor Thevissen?

Voor alle duidelijkheid wil ik nog stellen dat ik niet beweer dat de commissies die het dossier van Prof. Thevissen beoordeeld hebben, hun werk niet gedaan hebben als brave huisvaders en -moeders. Een universiteit bestaat nu eenmaal uit dit soort collectieve en wederzijdse evaluaties. Doorgaans verloopt dat goed en ik zou niet weten wat een beter systeem zou zijn. Ik ken het dossier van Thevissen niet en wie weet zou ik het ook niet negatief beoordeeld hebben. Ik loop met de overtuiging dat Prof. Thevissen een harde werker is en zeer begaan

is met de VUB en vooral leeft voor zijn studenten. Maar misschien zie ik dat verkeerd. Wat ik zeker juist zie en objectieverbaar is, dat het jaarlijks evenement van de oefeningen die hij met zijn studenten in de Aula onder grote persbelangstelling en al eens met een minister op bezoek, organiseert. Maar allicht volstaat dit niet.

Wat me wel stoort is dat Thevissen op straat wordt gezet, zonder een algemeen beleidsplan daaromtrent. Of misschien is het plan er wel (2 x slechte beoordeling), maar de uitvoering niet. Ik hoop dan ook dat er werk van gemaakt wordt om op staande voet alle professoren te ontslaan die niet voldoen. We hebben nu een geijkte norm, het dossier van Thevissen, dus het werk is objectief uitvoerbaar. Ik ken meerdere collega's die geen internationale publicaties hebben, geen slag verleggen om niet te zeggen tegenwerken, nog nooit één student enthousiast gemaakt hebben voor hun vak of voor de wetenschap. En toch worden ze niet ontslagen. Misschien vlieg ik zelf buiten als mijn wens ingewilligd wordt. Gelukkig heb ik een leger agogen die onmiddellijk de campus platleggen voor een gans academiejaar. Ik dank u voor het verzoek om me aan het woord te laten. Ik ben inderdaad de eerste naam die men tegenkomt op de petitielijst van filosoof Sanctorum, een man die het vrije denken niet verleerd is. Toch voel ik me een beetje zoals Charlot in Modern Times, terwijl hij de aandacht wil wekken van een vrachtwagenbestuurder die zijn veiligheidsvlag verloren heeft, blijkt zijn daad plots de betekenis te krijgen van voorman van de stakersopstand.